

Recordant... Harry Dean Stanton

Dimarts 19 de juny / 20 hores
Centre Cultural de Granollers

2018

The Straight Story

(Una història verdadera)

de David Lynch

Versió original en anglès subtitulada

Fitxa tècnica:

Guió: John Roach, Mary Sweeney / Fotografia: Freddie Francis / Música: Angelo Badalamenti / País: Estats Units / Any: 1999 / Durada: 111 minuts

Fitxa artística:

Richard Farnsworth, Sissy Spacek, Harry Dean Stanton, Everett McGill, John Farley, Jane Galloway Heitz, Dan Flannery, Kevin P. Farley, Wiley Harker, Tracey Maloney

SINOPSI. Un film basat en la història verídica d'Alvin Straight, un home de setanta-tres anys que va recórrer 350 milles amb un tallagespa amb l'objectiu de visitar el seu germà moribund, a qui no veia des de feia deu anys.

Tot i que l'aparició de Harry Dean Stanton a *The Straight Story* és limitada a una escena final, hem escollit aquest film per homenatjar-lo ja que considerem que defineix perfectament els trets bàsics de l'actor. *Cineclub AC*

BIOGRAFIA

Harry Dean Stanton (West Irvine, Kentucky, 1926 - Los Angeles, California, 2017). (...) La mirada melancòlica i la cara demacrada de Stanton formen part de grans films com *París, Texas* (1984), escrita per Shepard i dirigida per Wim Wenders, i *Repo Man* (*El recuperador*, 1984) d'Alex Cox. "Finalment he interpretat el paper que volia. Encara que no torni a fer cap més pel·lícula estaré content", va dir l'actor després de posar-se en la pell de Travis Henderson al film de Wenders. Però *París, Texas*, que va guanyar la Palma d'Or al Festival de Cinema de Canes, no li va donar papers protagonistes. La llarga filmografia de Stanton es configura sobretot a partir de papers secundaris. Va ser l'actor fetitxe de David Lynch, amb qui va treballar a *Twin Peaks*, *Cor salvatge*, *Inland Empire* i *Una història de debò*. Una de les últimes aparicions televisives que li va donar més popularitat va ser la sèrie *Big Love*, on interpretava un polígam corrupte. En la seva extensíssima filmografia (va participar en prop d'un centenar de pel·lícules i sèries) hi ha films com *Alien* (1979), *Wise Blood* (1979), *La rosa* (1979), *L'última temptació de Crist* (1988), *El Padrí II* (1974) i *Fuga de Nova York* (1981). Stanton era un actor pragmàtic i amb un punt d'ironia. Va participar en tota mena de pel·lícules, més o menys comercials i amb bones i molt males crítiques. En una entrevista a l'*Observer* va dir: "Al capdavall, ho acabes acceptant tot a la vida (el dolor, l'horror, l'amor, la pèrdua, l'odi). Tot plegat és una pel·lícula" (...) L'actor va néixer el 1926 en un poble de Kentucky, on el seu pare es dedicava al cultiu de tabac. Va ser cuiner d'un vaixell

de guerra durant la Segona Guerra Mundial i va començar a estudiar periodisme, però va abandonar les classes per fer interpretació a la prestigiosa Pasadena Playhouse. Els primers anys, Stanton va participar en molts westerns i pel·lícules bèl·liques com *Els violents de Kelly* (1970) i *Dillinger* (1973). *Sílvia Marimon / Ara.cat*

EL DIRECTOR. David Lynch (Missoula - Montana, 1946). És un artista multidisciplinari nord-americà, conegut per la seva faceta de director, guionista, productor, pintor, músic, actor i fotògraf. Va passar la seva infància viatjant pels Estats Units, abans d'estudiar pintura a l'Acadèmia de Belles Arts de Pennsilvània, on va començar el seu contacte amb el cel·luloide a partir dels seus primers curtsmetratges, com *The Alphabet* (1968). La seva primera pel·lícula, *Erase Head* (*Cabeza borradora*, 1977), és un clàssic de culte rodat. Per al seu segon film, *The Elephant Man* (*L'home elefant*, 1980), Lynch va ser contractat per Mel Brooks per dirigir la pel·lícula biogràfica sobre Joseph Merrick i va obtenir 8 nominacions als Oscars. Després de rebutjar alguns projectes, va signar un contracte amb el productor Dino de Laurentiis per realitzar tres pel·lícules, encara que finalment se'n materialitzarien únicament dos. La primera, *Dune* (1984), va ser el seu major fracàs cinematogràfic, amb un producte final fora del seu control. La segona d'elles, i una de les seves millors obres, va ser la personal *Blue Velvet* (*Terciopelo Azul*, 1986), amb la qual va obtenir una nominació a l'Oscar al millor director. Sorprenentment, el seu següent èxit no vindria de la gran pantalla. El 1989 Lynch va gestar al costat de Mark Frost l'exitosa sèrie de televisió *Twin Peaks*. Paral·lelament al rodatge de la sèrie, Lynch va estrenar *Wild at Heart* (*Cor Salvatge*, 1990), una *road movie* moderna amb la qual va obtenir una Palma d'Or a Canes. El següent projecte li va permetre tornar al personatge de Laura Palmer, amb la preqüela cinematogràfica *Twin Peaks: Fire Walk with me* (*El enigma de Twin Peaks*, 1992). Anys més tard estrenaria *Lost Highway* (*Carretera Perduda*, 1997) i *The Straight Story* (*Una història verdadera*, 1999). Amb *Mulholland Drive* (2001) va tornar al cinema. Amb l'arribada del nou mil·lenni, Lynch va adoptar Internet com a mitjà de difusió de la seva obra i va produir diversos curts i sèries, com *DumbLand* (2002) i *Rabbits* (2002), i la pel·lícula *Inland Empire* (2006). L'any 2017, Lynch i Frost estrenen 18 nous episodis de *Twin Peaks*.

CRÍTICA

Excepcional obra maestra de David Lynch, probablemente el más bello y conmovedor relato por él dirigido, superando incluso a *El hombre elefante* o por lo menos igual de grandioso que aquel inolvidable drama. Tras su tenebrosa trilogía formada por *Terciopelo azul*, *Corazón salvaje* y *Carretera perdida*, Lynch nos da un respiro, regresando a la luz de sus primeras realizaciones, despojándose de toda retórica visual, entregándose con pasión a la historia de un hombre común embarcado en un indescriptible viaje físico, moral y espiritual. Creo que los que aducen, con la falta de argumentos habitual, que esta película es una maravilla precisamente porque se aleja del estilo Lynch, o que simplemente no tiene nada que ver con su filmografía anterior, no han reflexionado lo suficiente, ni han prestado atención a la trayectoria del director oriundo de Montana. En mi opinión, *The Straight Story* (abandonemos, por favor, el título español) es tan Lynch como cualquier otra de las suyas, está unida por los mismos elementos y la misma mirada, y el propio Alvin, en su testadurez, en su singularidad, no se aleja demasiado del Jeffrey de *Terciopelo azul* o del Fred de *Carretera perdida*, seres extraviados, solitarios, que crean su propia realidad (como el propio Lynch) gracias a su imaginación y su coraje, perdiendo así el contacto con la falsa realidad que les rodea y que ha dejado de importarles. Este largometraje se filmó cuatro años después de que el verdadero Alvin Straight ejecutara su loca idea de visitar a su hermano conduciendo su cortacésped, y dos años después de su muerte. Richard Fansworth (veterano actor de 80 años, que había participado en numerosos westerns, tanto de cine como de televisión, y nominado al Oscar al mejor secundario por *Llega un jinete libre y salvaje* (Pakula, 1978)), interpretó a Straight después de que se le diagnosticara un cáncer de huesos terminal, y sufrió fuertes dolores durante todo el rodaje, lo que convierte en hazaña un trabajo que ya de por sí es extraordinario, el papel de su vida. A su lado, la formidable Sissy Spacek borda otro precioso papel como la hija tartamuda de Alvin. Hace pocas películas esta magnífica actriz, pero siempre aporta su gran talento. Rodando en orden cronológico, el equipo de rodaje trazó el mismo recorrido que el de Straight, punto por punto, y llegó a conocer a muchos de los que se encontraron con Alvin durante su trayecto. (...) Angelo Badalamenti, nos regala una joya de banda sonora, cuya placidez y elegancia resultan indescriptibles e imprescindibles para seguir la ruta de redención total de un personaje fascinante, un antiguamente orgulloso veterano de la II Guerra Mundial convertido ahora en despojo humano, en un anciano terminal incapaz de tenerse en pie dos minutos sin la ayuda de dos muletas, en un hombre acosado por los recuerdos fantasmales de la guerra y de la relación con un hermano al que amaba, pero al que la vanidad, la ira, el alcohol y los miles de obstáculos sentimentales que se sitúan muchas veces entre dos hermanos, ha alejado de sí. Ahora que ambos están en el final de sus respectivas vidas, Alvin toma la decisión, íntima y para muchos incomprensible, de visitarle él solo, que no puede conducir un coche, porque ese viaje significa muchas cosas. (...) El modo en que Lynch narra, sin desfallecer jamás de ritmo, una historia que en otras manos podría haber resultado aburrida o reiterativa, es uno de los vuelos líricos más importantes de las últimas décadas, y certifica a un gran cineasta con un gran corazón. *Blog Espinoff*

Cinemafreshhh!

26 de juny / 22 h. **C'est la vie** d'Olivier Nakache i Eric Toledano, al Centre Cultural de Granollers
3 de juliol / 22 h. **La llamada** de Javier Ambrossi i Javier Calvo, al Centre Cultural de Granollers
10 de juliol / 22 h. **Guardians of the Galaxy Vol. 2** de James Gunn, al Centre Cultural de Granollers
17 de juliol / 22 h. **Wonder Woman** de Patty Jenkins, al Centre Cultural de Granollers
24 de juliol / 22 h. **Captain Fantastic** de Matt Ross, a les piscines municipals de Granollers

 Associació Cultural Granollers

Roger de Flor, 33, 2n, 2a
08401 Granollers
T 93 861 55 98
secretaria@acgranollers.cat

www.acgranollers.cat
@ACGranollers
f AC Granollers
@acgranollers

AMB EL PATROCINI DE

EN CONVENI AMB

Ajuntament de Granollers

Centre Cultural de Granollers